

معرفی یک کودک ناشنوا با هیپوپاراتیروئیدیسم و کری

راضیه فلاح^۱، احمد شجروی^۲

^۱ استادیار نورولوژی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

^۲ استادیار نورولوژی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: سندروم HDR (Hypoparathyroidism, Deafness and Renal Dysplasia)، اتوزوم غالب و ناشی از موتاسیون در ژن گلوتامیل آمینو ترانسفراز می‌باشد. این مطالعه به معرفی یک کودک ناشنوا با هیپوپاراتیروئیدیسم می‌پردازد.

معرفی مورد: بیمار پسر ۶/۵ ساله‌ای است که سابقه‌ی ناشنوای از زمان شیرخواری و کاشت حلقه را از ۳/۵ سالگی دارد. وی تا یک هفته قبل از بستری فعلی مشکلی نداشت. یک هفته قبل از بستری دچار اسپاسم کارپوپدال و در پی آن خیره شدن چشم‌ها گردید و به علت استاتوس اپی‌لپتیکوس در بیمارستان بستری شد. در سی‌تی اسکن مغز، کلسفیکاسیون فرونتمال و گانگلیون بازال مشاهده گردید. در آزمایشات کلسمیم پایین و فسفر بالا و سطح هورمون پاراتیروئید پایین گزارش شد. سونوگرافی کلیه‌ها طبیعی بود. با توجه به سابقه‌ی فامیلی منفی و عدم درگیری کلیوی شاید بتوان نوع اتوزوم مغلوب بیماری بدون علایم کلیوی و یا موتاسیون جدید را برای بیمار مطرح نمود، لذا در بیماران با کاهش شنوایی، بایستی هیپوپاراتیروئیدی نیز مدقنه قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: تشنج؛ هیپوکلسمی؛ هیپوپاراتیروئیدی؛ کری.

نویسنده مسئول مکاتبات: دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی: fallah@ssu.ac.ir

تلفن: ۰۳۵۱-۸۲۲۴۰۰۰

تاریخ پذیرش: ۸۸/۴/۲۱

تاریخ دریافت: ۸۷/۱۰/۲۹

مقدمه

مشاهده نگردد (۳)، و یا این که تشنج تنها علامت هیپوکلسمی باشد (۴). همچنین داروهای ضدتشنج قادر به از بین بردن علایم تنانی مخفی و آشکار هستند (۵). هیپوکلسمی همراه با هیرفسفاتمی در بیماری که اختلال عملکرد کلیه و یا افزایش تخریب بافتی ندارد، تشخیص هیپوپاراتیروئیدی و یا پسدو هیپوپاراتیروئیدی را مطرح می‌کند. با اندازه گیری سطح هورمون پاراتورمون می‌توان این دو را از هم افتراق داد که در پسدو هیپوپاراتیروئیدی، سطح این هورمون افزایش پیدا می‌کند. هیپوپاراتیروئیدیسم در اثر اختلال در ساخت، ترشح و آزادسازی هورمون پاراتورمون، نقص در گیرنده‌های حساس به کلسمیم و یا عدم پاسخ گیرنده‌ی پاراتورمون نیز هیپوپاراتیروئیدیسم مشاهده می‌شود. این سندروم نادر بوده و اکثراً به صورت موردي گزارش شده است و بیشتر مقالات منتشر شده درباره‌ی آن به مطالعه‌ی ژنتیکی و بررسی موتاسیون‌های ایجاد کننده‌ی این سندروم پرداخته‌اند. این بیماری، سندروم Barakat نیز

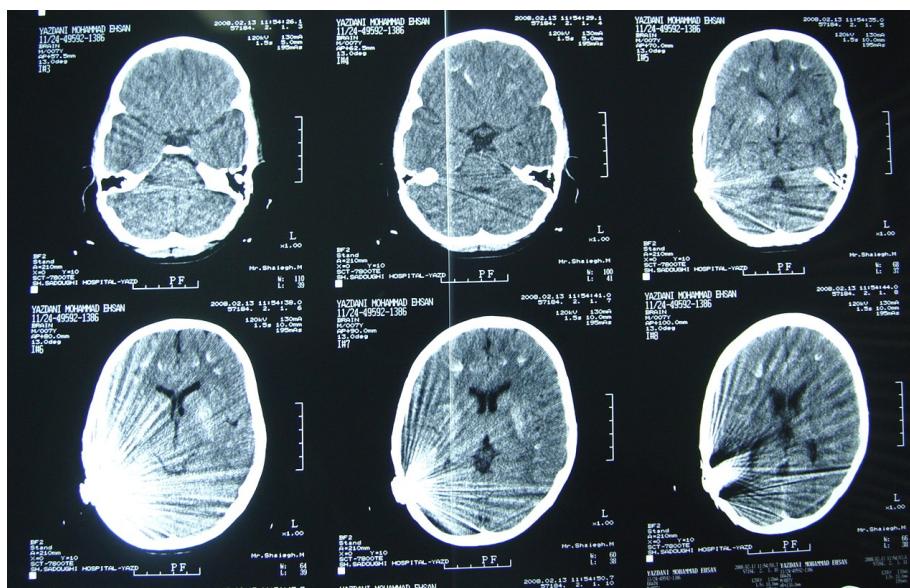
تشنج از شایع ترین اختلالات نورولوژیک اطفال است که در ۱/۱۰ از کودکان دیده می‌شود (۱)، و از شکایات مهم در اورژانس کودکان می‌باشد. در برخورد با یک بیمار تشنجی، یافتن علی‌که تشنج را در بی‌داشته باشد مهم است که در این زمینه، شرح حال و معاینه‌ی فیزیکی بیمار کمک چشمگیری می‌کند. هیپوکلسمی (کلسمیم توتال سرم کمتر از ۷ میلی‌گرم در دسی‌لیتر و یا کلسمیم یونیزه کمتر از ۲/۵ میلی‌گرم در دسی‌لیتر) یکی از شایع ترین علل تشنج در نوزادان است (۲). علایم هیپوکلسمی عمده‌ای شامل اختلال عملکرد نوروموسکولر، اکتودرم، قلب و چشم می‌باشد. از بین علایم، تنانی، ادم پاپی و تشنج در بیماران همراه با هیپوکلسمی حاد مشاهده می‌شود؛ اما تغییرات پوستی و دندانی، کاتاراکت، کلسفیکاسیون گانگلیون بازال و اختلالات اکستراپiramidal از یافته‌های هیپوکلسمی مزمن می‌باشند که دو مورد آخر از شایع ترین علایم در بیماران با هیپوپاراتیروئیدیسم محسوب می‌شود. البته ممکن است که در بعضی از بیماران با هیپوکلسمی شدید، هیچ گونه علایم نوروموسکولر

ژنالیزه و Upward Gaze شده، که به علت تشنج پایدار و عدم پاسخ به مقدار اولیه فنوباریتال و فنی توتین به این مرکز منتقل شد. کودک در ICU بستری، و آزمایشات لازم برای بیمار انجام شد، تشنج او نیز با مقدار کامل فنوباریتال و فنی توتین کنترل گردید. در معاینه: وضعیت همودینامیک پایدار، نبض‌های محیطی پر و قرینه، تنفس آرام و منظم و سمع قلب و ریه نرمال بود، تب 38.6°C درجه داشت و ارگانومگالی دیده نشد. پوست، ناخن‌ها و قیافه‌ی ظاهری طبیعی، و وزن، قد، دور سر کودک در محدوده نرمال گزارش گردید. در معاینه‌ی عصبی از نظر سطح هوشیاری در وضعیت Postictal قرار داشت، و عالیم فوکال عصبی مشاهده نشد، فوندوسکوپی نرمال، سایز مردمک‌ها متوسط و به نور واکنش مناسب نشان داد. از بیمار سی‌تی اسکن اورژانس مغز و در پی آن با توجه به تب، تشنج و کاهش سطح هوشیاری پونکسیون مایع نخاع به عمل آمد. در سی‌تی اسکن علاوه بر آرتیفیکت‌های وسیع Beam Hardening ناشی از جسم خارجی فلزی سمت راست جمجمه (مربوط به کاشت حلزون)، مناطق هیپردننس پراکنده در نواحی مختلف هر دو نیمکره مغز از جمله لوب‌های فرونتال و بالاخص گانگلیون‌های بازال دیده شد، که می‌تواند ناشی از کلسیفیکاسیون و یا خونریزی باشد (شکل شماره‌ی ۱).

نامیده می‌شود. وی اولین بار در سال ۱۹۷۷، به معرفی ۴ بیمار از دو خانواده (دو برادر و یک دو قلو) که هیپوپاراتیروئیدی، کری و نارسایی پیش‌روندۀ کلیوی داشتند، پرداخت و نحوه‌ی توارث احتمالی این بیماری را ارزروم مغلوب نماید (۷). این مقاله به معرفی یک کودک ناشنا همراه با هیپوپاراتیروئیدیسم، می‌پردازد.

شرح مورد

بیمار پسر ۵/۶ ساله‌ای است که به علت استاتوس اپی‌لتیکوس و تشنج تونیک کلونیک به مدت ۴۵ دقیقه به بیمارستان منتقل شده بود. بیمار فرزند اول از والدین منسوب، حاصل سزارین به علت بریج و با وزن موقع تولد ۳۴۰۰ گرم بود. کودک در ۹ روز اول تولد به علت بی‌حالی و خوب شیر نخوردن (Poor Feeding) بستری و سپس با تشخیص Sepsis مرخص گردید. از ۷ ماهگی والدین متوجه عدم عکس العمل کودک به صدا شدند و به علت کاهش شناوری شدید، کاندید عمل کاشت حلزون شده، که این عمل در نهایت در ۳/۵ سالگی انجام شد و همزمان گفتاردرمانی نیز صورت گرفت. کودک در موعد مقرر، وارد مقطع پیش‌دبستانی گردید. یک هفته قبل از بستری، دچار اسپاسم کارپوپدال و در پی آن خیره شدن چشم‌ها شده بود که در مراجعه سریایی توصیه به اندازه‌گیری کلسیم خون گردید. در طی چند روز بعد عالیم کوریزا و تب خفیف و بی‌حالی مختصر نیز مشاهده شد. صبح روز بستری دچار تشنج تونیک کلونیک

شکل شماره‌ی ۱: سی‌تی اسکن بدون تزریق مغز بیمار

بودن تجزیه‌ی گازهای خون و عدم وجود اسیدوز، پایین بودن کلسیم و بالا بودن فسفر و نرمال بودن عملکرد کلیه،

پس از آماده شدن جواب آزمایشات (جدول شماره‌ی ۱)، با توجه به طبیعی بودن PTT، PT و رد بیماری‌های خونریزی دهنده، طبیعی

تشخیص هیپوپاراتیروئیدی تحت درمان با کلسیم و روکالتروول قرار گرفت، و پس از بک هفته، بعد از طبیعی شدن سطح کلسیم سرم و با حال عمومی خوب مخصوص گردید. لازم به ذکر است که سطح کلسیم و فسفر والدین نیز طبیعی بود.

هیپوپاراتیروئیدی قویاً مطرح گردید. در جهت تأیید تشخیص و رد سایر علل، سطح هورمون پاراتورمون بیمار اندازه گیری و محدوده نرمال (۵-۶۵ pg/ml) شد. سونوگرافی گزارش شد. کلیه‌ها، کلسیم ادرار و سطح لاکتات خون نیز طبیعی بود. بیمار با

جدول شماره‌ی ۱: نتایج آزمایش‌های بیوشیمیایی و شمارش کامل سلول‌های خونی در کودک مبتلا به کری و هیپوپاراتیروئیدی

شمارش کامل سلول‌های خونی	
RBC	۴/۱ cells/mm ³ (۴-۵/۲)
Hb	۱۱/۶ gr/dl (۱۱/۵-۱۵/۵)
MCV	۷۷ fL (۷۷-۹۵)
WBC	۶۳۰۰ Cells/mm ³
پلاکت	۱۵۲۰۰۰ (۱۵۰۰۰۰-۴۰۰۰۰)
آزمایش‌های بیوشیمیایی سرم	
قند	۹۷ mg/dl (۶۰-۱۰۰)
کلسیم	۵ mg/dl (۸/۸-۱۰/۸)
منیزیم	۱/۵ mg/dl (۱/۵-۲/۳)
فسفر	۹/۸ mg/dl (۳/۷-۵/۶)
کراتینین	۰/۶ mg/dl (۰/۳-۰/۷)
Blood urea nitrogen	۱۱ mg/dl (۱۸)
لاکتات	۱۱ mg/dl (۰-۲۰)
ESR	۳۱ Mm/hr
CRP	+۱
PT	۱۱ (ثانیه) (۱۰/۱-۱۲)
PTT	۳۲ (ثانیه) (۲۶-۳۶)
Arterial blood gas	
PH	۷/۴۳ (۷/۳۵-۷/۴۵)
Pco ₂	۳۸ mmHg (۳۵-۴۵)
Bicarbonate	۲۶ mEq/L (۲۰-۲۸)
آنالیز CSF	
کشت	منفی
پروتئین	۱۴/۵
قند	۷۰ mg/dl
گلبول سفید	.
گلبول قرمز	.
کلسیم ادرار ۲۴ ساعته	(۴ mg/kg/day) تا (۵ Mg/kg/day) نرمال =

بحث

تیموس و سیستم عصبی مرکزی نقش دارد (۹). مواردی از سندرم HDR بدون درگیری کلیوی نیز مشاهده شده است (۱۰-۱۲). مجموعه‌ی عالیم هیپوپاراتیروئیدی، نارسایی کلیه و تأخیر تکاملی، ولی با توارث اتوزوم مغلوب نیز وجود دارد (۱۳). جدول شماره‌ی ۲ به مقایسه‌ی بیماران معرفی شده با عالیم سندرم HDR می‌پردازد.

در بیماری با هیپوپاراتیروئیدیسم و کری باید سندرم HDR در نظر گرفته شود. این سندرم اتوزوم غالب شامل هیپوپاراتیروئیدی، کری و آنومالی‌های کلیوی است و ناشی از موتاسیون در ژن گلوتامیل آمینوترانسферاز (GATA3) بر روی کروموزوم ۱۰ (p14-151۰) می‌باشد (۸). GATA3 یک فاکتور نسخه‌برداری است که در تکامل جنینی غده‌ی پاراتیروئید، کلیه، گوش داخلی،

جدول شماره‌ی ۲: مقایسه‌ی بیماران معرفی شده با سندروم HDR

نوبنده	کشور	سال	علاجم	تعداد بیمار معرفی شده	توارث
(۱۴) Yumita	ژاپن	۱۹۸۶	کری و هیپوپاراتیروئیدی	سه نفر از دو خانواده	-
(۱۳) Shaw	انگلستان	۱۹۹۱	هیپوپاراتیروئیدی، فارسایی کلیه و تأخیر تکاملی	دو دختر و دو پسر	اتوزوم مغلوب
(۱۵) Bilous	انگلستان	۱۹۹۲	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	دو خواهر و دو برادر	اتوزوم غالب
(۱۶) Hasegawa	ژاپن	۱۹۹۷	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	یک دختر	اتوزوم غالب
(۱۷) Watanabe	ژاپن	۱۹۹۸	کری، هیپوپاراتیروئیدی بدون درگیری کلیوی	شیرخوار یک ماهه و ۵ نفر از اعضای فامیل	اتوزوم غالب
(۱۸) Fujimoto	ژاپن	۱۹۹۹	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی و انفارکت‌های مکرر در گانگلیون‌های بازال	یک پسر	-
(۱۹) Van Esch	بلژیک	۲۰۰۰	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	دو بیمار	-
(۲۰) Lichtner	آلمان	۲۰۰۰	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	دو بیمار	اتوزوم غالب
(۲۱) Muroya	ژاپن	۲۰۰۱	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	نه بیمار	اتوزوم غالب
(۲۲) Ishida	ژاپن	۲۰۰۱	کری، هیپوپاراتیروئیدی و آپلازی کلیه راست	زن ۲۷ ساله	اتوزوم غالب
(۲۳) Nesbit	انگلستان	۲۰۰۴	کری، هیپوپاراتیروئیدی و دیسپلازی کلیوی	هفت بیمار	اتوزوم غالب
(۲۴) Aksoylar	ترکیه	۲۰۰۴	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی و پسوریازیس	دختر ۱۸ ساله	اتوزوم غالب
(۲۵) Verri	ایتالیا	۲۰۰۴	هیپوپاراتیروئیدی، عقب‌ماندگی ذهنی، کلیوفیکاسیون در بازال گانگلیون، هیپوتونی، دیس‌تونی، کری با سونوگرافی کلیه نرمال	مرد ۳۳ ساله	-
(۲۶) Adachi	ژاپن	۲۰۰۶	کری، هیپوپاراتیروئیدی، بدون درگیری کلیوی	پدر و دختر	اتوزوم غالب
(۲۷) Hernández	اسپانیا	۲۰۰۷	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی و مalfورماسیون دستگاه تناسلی	مادر و دختر	اتوزوم غالب
(۲۸) Kato	ژاپن	۲۰۰۷	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی، نفو-کلیسینوز و اسیدوز توپولار کلیوی	زن ۳۴ ساله	اتوزوم غالب
(۲۹) Taslipinar	ترکیه	۲۰۰۸	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی، اسیدوز توپولار کلیوی و اختلالات آدکرین	مرد ۱۹ ساله	اتوزوم غالب
(۳۰) Benetti	ایتالیا	۲۰۰۹	دیسپلازی کلیوی و رفلکس ادراری، کری، قیافه‌ی دیس‌مورفیک و تأخیر تکاملی	یک دختر	-
(۳۱) Ferraris	ایتالیا	۲۰۰۹	کری، هیپوپاراتیروئیدی، دیسپلازی کلیوی یک‌طرفه، پتوز دو طرفه، نیستاگموس افقی، پسودو پاپیلامدا دو طرفه و کلیوفیکاسیون بازال گانگلیون	بیمار ۱۴ ساله	-

در گزارش یک بیمار ۳۳ ساله‌ی ایتالیایی، رفتارهای او تیستیک وی به نیز ذکر شد، لذا شاید نوع اتوزوم مغلوب بیماری بدون عالیم کلیوی و یا موتاسیون جدید برای این کودک مطرح باشد که نیاز به بررسی دقیق ژنتیکی طفل و خانواده‌اش را بیش از پیش روشن می‌سازد، اما هم‌اکنون انجام شناسایی ژن گلوتامیل آمینوترانسفراز مقدور نمی‌باشد. در موارد گزارش شده‌ی قبلی، هیپوپاراتیروئیدی و کری بدون درگیری کلیه و به فرم اتوزوم مغلوب و بدون عقب‌ماندگی ذهنی (مشابه بیمار معرفی شده در این مطالعه) یافت نشد. هدف از معرفی این بیمار، توجه به این نکته است که در بیماران با کاهش شنوایی، بایستی هیپوپاراتیروئیدی را نیز در نظر گرفت.

در گزارش یک بیمار ۳۳ ساله‌ی ایتالیایی، رفتارهای او تیستیک وی به اختلال در عملکرد نورون‌های سرتونیزیریک وابسته به GATA3 ارتباط داده شده است (۱۱). یک دختر ۱۶ ساله‌ی مبتلا به این سندروم همراه با پسوریازیس ژن‌الیزه نیز در ترکیه گزارش گردید، که عالیم پوستی وی با درمان هیپوکلسیمی برطرف شد (۲۳). همچنین بیماری‌های میتوکندریال می‌توانند با هیپوپاراتیروئیدیسم و کری همراه باشند که عالیمی نظری: افتالموپلزی، کاردیومیوپاتی و دژنریشن پیگماتری رتین، اسیدوز لاتکتیک، حملات استروک و نوروپاتی محیطی و ... را در پی دارند (۳۰، ۲۹). بیمار معرفی شده، عالیم بیماری‌های میتوکندریال را نداشت و سطح لاکتات خون کودک نیز طبیعی بود. در این بیمار

References:

- Johnston MV. Seizure in Childhood. Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB, Stanton BF, editors. Nelson Textbook of Pediatrics. 18th ed. Philadelphia: Saunders; 2007. p. 2071.
- Snodgrass RS. Neurologic Manifestation of Systemic Disease. Menkes JH, Sarnat HB, Maria BL, editors. Child Neurology. 7th ed. Philadelphia: Lippincott; 2006. p. 1038.
- Agus ZA. Clinical Manifestations of Hypocalcemia. UpToDate, 2007 August.
- Mrowka M, Knake S, Klinge H. Hypocalcemic Generalised Seizures as a Manifestation of Iatrogenic Hypoparathyroidism Months to Years after Thyroid Surgery. Epileptic Disord 2004;6:85-9.

5. Schaaf M, Payne CA. Effect of Diphenylhydantoin and Phenobarbital on Overt and Latent Tetany. *N Engl J Med* 1966;274:1228-32.
6. Doyle DA, Digeorge AM. Disorders of the Parathyroid. Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB, Stanton BF, editors. *Nelson Textbook of Pediatrics*. 18th ed. Philadelphia: Saunders; 2007. p. 2340-5.
7. Barakat AY, D'Albora JB, Martin MM, Jose PA. Familial Nephrosis, Nerve Deafness, and Hypoparathyroidism. *J Pediatr* 1977;91(1):61-4.
8. Ali A, Christie PT, Grigorieva IV, Harding B, Van Esch H, Ahmed SF, et al. Functional Characterization of GATA3 Mutations Causing the Hypoparathyroidism-Deafness-Renal (HDR) Dysplasia Syndrome: Insight Into Mechanisms of DNA Binding by the GATA3 Transcription Factor. *Hum Mol Genet* 2007;16(3):265-75.
9. Chiu WY, Chen HW, Chao HW, Yann LT, Tsai KS. Identification of Three Novel Mutations in the GATA3 Gene Responsible for Familial Hypoparathyroidism and Deafness in the Chinese Population. *J Clin Endocrinol Metab* 2006;91(11):4587-92.
10. Adachi M, Tachibana K, Asakura Y, Tsuchiya T. A Novel Mutation in the GATA3 Gene in a Family with HDR Syndrome (Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness and Renal Anomaly Syndrome). *J Pediatr Endocrinol Metab* 2006;19(1):87-92.
11. Verri A, Maraschio P, Devriendt K, Uggetti C, Spadoni E, Haeusler E, Federico A. Chromosome 10p Deletion in a Patient with Hypoparathyroidism, Severe Mental Retardation, Autism and Basal Ganglia Calcifications. *Ann Genet* 2004;47(3):281-7.
12. Watanabe T, Mochizuki H, Kohda N, Minamitani K, Minagawa M, Yasuda T, et al. Autosomal Dominant Familial Hypoparathyroidism and Sensorineural Deafness Without Renal Dysplasia. *Eur J Endocrinol* 1998;139(6):631-4.
13. Shaw NJ, Haigh D, Lealman GT, Karbani G, Brocklebank JT, Dillon MJ. Autosomal Recessive Hypoparathyroidism with Renal Insufficiency and Developmental Delay. *Arch Dis Child* 1991;66(10):1191-4.
14. Yumita S, Furukawa Y, Sohn HE, Unakami H, Miura R, Yoshinaga K. Familial Idiopathic Hypoparathyroidism and Progressive Sensorineural Deafness. *Tohoku J Exp Med* 1986;148(2):135-41.
15. Bilous RW, Murty G, Parkinson DB, Thakker RV, Coulthard MG, Burn J, et al. Brief Report: Autosomal Dominant Familial Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness, and Renal Dysplasia. *N Engl J Med* 1992;327(15):1069-74.
16. Hasegawa T, Hasegawa Y, Aso T, Koto S, Nagai T, Tsuchiya Y, et al. HDR Syndrome (Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness, Renal Dysplasia) Associated with del(10)(p13). *Am J Med Genet* 1997;73(4):416-8.
17. Fujimoto S, Yokochi K, Morikawa H, Nakano M, Shibata H, Togari H, et al. Recurrent Cerebral Infarctions and del (10)(p14p15.1) de Novo in HDR (Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness, Renal Dysplasia) Syndrome. *Am J Med Genet* 1999;86(5):427-9.
18. Van Esch H, Groenen P, Nesbit MA, Schuffenhauer S, Lichtner P, Vanderlinden G, et al. GATA3 Haplo-Insufficiency Causes Human HDR Syndrome. *Nature* 2000;406(6794):419-22.
19. Lichtner P, K?nig R, Hasegawa T, Van Esch H, Meitinger T, Schuffenhauer S. An HDR (Hypoparathyroidism, Deafness, Renal Dysplasia) Syndrome Locus Maps Distal to the DiGeorge Syndrome Region on 10p13/14. *J Med Genet* 2000;37(1):33-7.
20. Muroya K, Hasegawa T, Ito Y, Nagai T, Isotani H, Iwata Y, et al. GATA3 Abnormalities and the Phenotypic Spectrum of HDR Syndrome. *J Med Genet* 2001;38(6):374-80.
21. Ishida S, Isotani H, Kameoka K, Kishi T. Familial Idiopathic Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness and Renal Dysplasia. *Intern Med* 2001;40(2):110-3.
22. Nesbit MA, Bowl MR, Harding B, Ali A, Ayala A, Crowe C, et al. Characterization of GATA3 Mutations in the Hypoparathyroidism, Deafness, and Renal Dysplasia (HDR) Syndrome. *J Biol Chem* 2004;279 (21):22624-34.
23. Aksoylar S, Aydinok Y, Serdaroglu E, Coker M, Ozdemir F, Ozkinay F. HDR (Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness, Renal Dysplasia) Syndrome Presenting with Hypocalcemia-Induced Generalized Psoriasis. *J Pediatr Endocrinol Metab* 2004;17(7):1031-4.
24. Hernández AM, Villamar M, Rosell L, Moreno-Pelayo MA, Moreno F, Del Castillo I. Novel Mutation in the Gene Encoding the GATA3 Transcription Factor in a Spanish Familial Case of Hypoparathyroidism, Deafness, and Renal Dysplasia (HDR) Syndrome with Female Genital Tract Malformations. *Am J Med Genet A* 2007;143(7):757-62.
25. Kato Y, Wada N, Numata A, Kakizaki H. (HDR) Syndrome Associated with Nephrocalcinosis and Distal Renal Tubular Acidosis. *Int J Urol* 2007;14(5):440-2.
26. Taslipinar A, Kebapcilar L, Kutlu M, et al. HDR Syndrome (Hypoparathyroidism, Sensorineural Deafness and Renal Disease) Accompanied by Renal Tubular Acidosis and Endocrine Abnormalities. *Intern Med* 2008;47(11):1003-7.
27. Benetti E, Murer L, Bordugo A, Andreetta B, Artifoni L. 10p12.1 Deletion: HDR Phenotype Without DGS2 Features. *Exp Mol Pathol* 2009;86(1):74-6.
28. Ferraris S, Del Monaco AG, Garelli E, Sahin M, Aydogdu A, Uckaya G, et al. HDR Syndrome: A Novel "de Novo" Mutation in GATA3 Gene. *Am J Med Genet A* 2009;15;149A(4):770-5.
29. Finsterer J. Mitochondriopathies. *Eur J Neurol* 2004;11(3):163-86.
30. Dionisi-Vici C, Garavaglia B, Burlina AB. Hypoparathyroidism in Mitochondrial Trifunctional Protein Deficiency. *J Pediatr* 1996;129:159.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.